

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Δρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διευθύνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὀφείλουσι αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἀλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Π. Λάμπρου, καθηγητοῦ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Τοιοῦτοι ἥρωισμοὶ προσκάλεσαν ἔπειτα ὅλην ἐκείνην τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γυναικείου κατὰ τὸν ἀγῶνα πατριωτισμοῦ, οὗ κυριώτατοι ἀντιπρόσωποι εἶνε ἡ Μπουμπουλίνα καὶ ἡ Μαντώ.

Οὐδὲ δύναμαι νὰ παρίδω πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνης τῆς γενναίας ἐκείνης εἰς τὴν ἐπαναστασιν συμμετοχῆς τῶν γυναικῶν τὴν διηγήσιν Σουηδῆς περιηγητρίδος, ἣτις, τῷ 1859 περιηγήθεισα τὴν Ἑλλάδα, ἐθεώρησε χρέος αὐτῆς νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ οἶκον τὸν γηραιὸν ναυμάχον τῶν Φαρῶν. Συναπαθῆς καὶ ἐντείνουσα ὅλην αὐτῆς τὴν προσοχὴν ἠκροάτο ἡ ξένη τῶν μετριοφρόνων διηγήσεων τοῦ γηραιοῦ ναυάρχου περὶ τῶν ἁθλῶν αὐτοῦ, ἃς αὐτὴ μετὰ περιεργείας προσέλει. «Ὅτε δ' ἐν μέσῳ τῶν διηγήσεων ἠρώτησε τὸν πυρπολιτὴν «Καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας δὲν ἠσθάνθητε ποτε φόβον;» — «Φόβον; ἀπῆντησε μειδιῶν ὁ πρεσβύτερος ἡρώς. Τοιοῦτον πρᾶγμα οὐδέποτε ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν. Ὁ κίνδυνος ἀνεδαύλιζε τὸ πυρ ἡμῶν. Οἱ πυρπολισμοὶ καὶ ὁ πολεμικὸς ἀλλαγμὸς ἦσαν δι' ἡμᾶς ἄλλη μουσική. Πᾶν ἀνδραγαθίαν διὰ τοῦ πυρπολικοῦ μου ἦτο δι' ἐμέ ποίονε! τίς ἐορτῇ, καὶ ἡμῃ πάντοτε ἑτοιμός ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ ἐπιχειρήσω ἄλλο νέον».

Προσθέτουσα δὲ, ὅτι καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ βλέμματος τοῦ γέροντος καὶ οἱ τρόποι αὐτοῦ ἐδείκνυν, ὅτι τὰ ῥηθέντα δὲν ἦσαν κενὴ καυχῆσιολογία, ἐξακολουθεῖ ὡς ἐξῆς τὴν διηγήσιν αὐτῆς περὶ τῆς συζύγου τοῦ ἥρωος.

«Ἡ κυρία Κανάρη ἴστατο σιωπηλὴ καὶ ἠκροάτο τῆς διηγήσεως ἀπάντων τῶν ρηθέντων μετὰ συμπαθείας καὶ ἐνδιαφέροντος. Προσεχώρησα πρὸς αὐτήν, καὶ τὴν ἠρώτησα διὰ τοῦ ὀδερμη. ὡς μου ὅποια ἦσαν τὰ αἰσθήματα αὐτῆς καθ' ὃν χρόνον ἐγίνωσκεν, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπὸν ἐκ τοῦ οἴκου εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἐπιχειρήσιν τινος τῶν κινδυνωδῶν αὐτοῦ ἁθλῶν. Ἀπῆντησε δὲ, ὅτι πολλάκις ἠσθάνθη, ὅτι θὰ ἦτο πολὺ προτιμότερον νὰ εὐρίσκηται καὶ αὐτὴ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πυρπολικοῦ μᾶλλον ἢ μόνῃ ἐν τῷ ἐρήμῳ οἴκῳ. Μόνον δὲ ἡ σκέψις περὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς συνεκράτει αὐτήν. Τὴν νύκτα δ' ἐκείνην, καθ' ἣν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐβαλε πῦρ εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπετὰν Πασσᾶ, ἔτεκε μετὰ μεγάλας ὠδύνας τὸν πρεσβυτάτον τῶν υἱῶν. Καὶ ὅτε ἤκουσεν, ὅτι ὁ λαὸς μετ' ἀνακραυγῶν ἐπινικίων καὶ λαμπαδηφορίας συσώδευε τὸν σύζυγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Φαρῶν, ὅπως ψαλῇ πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστία

ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἐκβάσει τοῦ τολμήματος αὐτοῦ, μετὰ δυσκολίας αἱ περιστάμεναι γυναῖκες ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπεύσῃ καὶ ἐκείνη εἰς τὸν ναόν. Καὶ ὅτε ἔπειτα ἠλθεν εἰς τὸν οἶκον, εἶπε, καὶ ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ ἐκ τῶν καυμάτων τοῦ δερματος αὐτοῦ καὶ τῶν ὀφρύων ὡς καὶ ἐξ ἄλλων τεκμηρίων τὸν κίνδυνον ὃν εἶχε πρὸ μικροῦ ἀποφύγει, τότε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ, καὶ δάκρυα ἔρρευσαν, καὶ μόλις ἠδυνήθη ὑπὸ τῆς συγκινήσεως νὰ συμματάσῃ τῆς χαρᾶς μετ' ἧς ἔλαβεν εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ τὸν υἱὸν τοῦ, τὸν πρωτότοκόν του».

«Πάντα δὲ ταῦτα ἐλέγχθησαν ὑπὸ τῆς εὐπρεπούς, πρεσβυτίδος κυρίας μετὰ τῆς περιπαθεστάτης ἐκφράσεως ἀληθείας καὶ συναισθήσεως ἡμυχαιότητος.

«Δὲν δύναμαι δὲ νὰ περιγράψω, προσθέτει συγκινημένη ἡ ὑπερβόρειος ξένη, τὸ μέγεθος τῆς εὐχαριστήσεως ἣν ἠσθάνθη ἀπὸ ταύτης τῆς ἐπισκέψεως πρὸς τὸ γηραιὸν καὶ ἥρωικόν ἑλληνικὸν ζεῦγος, ἔστω καὶ μόνον ἂν με ἀνεμίμη-σκε τῶρα ἐν τῷ εἰρηνικῷ αὐτοῦ γήρατι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο ζεῦγος τῶν Φρυγίων συζύγων, τὸ πρότυπον ἀπάντων τῶν εὐαρμοσύων ζευγῶν, οἵτινες ἐξήτησαν παρὰ τῶν θεῶν, ὅτε ποτὲ ἐπεσεκέρθησιν τὸν οἶκον αὐτῶν, μίαν καὶ μόνην χάριν, νὰ συναποθάνωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν.»

Τοιαῦτα ἦσαν αἱ ἡρώϊδες τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τοιούτων δὲ γυναικῶν, αἵτινες ἦσαν ἄνδρες, οἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα ἐν καὶ μόνον ἄλλο ἔμενε ν' ἀναδειχθῶσι, λέοντες. Εἶνε ἀληθῶς οἱ λέοντες, ὧν ὁ βρυχιλὸς ἐσάλευσεν τὰ ἐλληνικὰ ὄρη καὶ τὰ ἐλληνικὰ πελάγη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου, οἱ λέοντες ὧν οἱ ὄνυχες ἐσπάραν καὶ κατέσχισαν τὸν βαρὺν πέπλον τῆς δουλείας ἣτις ἐκάλυπτε τὴν ταλαίπωρον ἑλληνίδα γῆν ἐπὶ αἰῶνας.

Ἀλλ' ὅτε τέλος ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου τῆς κατέπεμψεν Ἰλαεὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτὴν τοῦ ἥρωισμοῦ καὶ τῆς ἀνδραγαθίας, τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ τῆς ἐρημώσεως, τῶν μαρτυρίων καὶ τῶν αἱμάτων, καὶ ὅτε εἰς τὰς οἰλούς τῶν ἐλευθέρων ἀνεγράφη τὸ λησμονημένον ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, οἱ συμμαχηταὶ τῆς χθες εἶδον ἑαυτοὺς χωριζομένους ἀπ' ἀλλήλων καὶ οἱ ἐλευθερωταὶ εἶπον εἰς τοὺς συναγωνιστάς κοινῶν ἀγώνων «σεῖς εἰσθε ἐλεύθεροι, ἀλλὰ σεῖς μένετε ἀκόμη δούλοι.»

Οἱ δούλοι ἔκυψαν κατὰ τὸ κέλευσμα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ πάλιν τὸν αὐχένα καὶ ἐκύρτωσαν καὶ πάλιν τὸν ὦμον, ἀλλ' ὁ ὀρθαλμὸς αὐτῶν ἐφέρετο καὶ φέρεται πλάνης πρὸς τὴν γῆν εἰς ἣν ὡς ἐπὶ λίχνου χρυσοῦ ἐκομίσθη νεότευκτος θεὰ, ἡ Ἐλευθερία. Θεομοὶ ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ διασπάσωσιν ὅτι ἐδημιούργησεν ἀδελφὸν ὁ θεός. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐπίστευσεν ὁ ἐλληνισμός, ὅτι ἔληξεν ὁ ἀγὼν. Διὰ τοῦτο ἀνέλαβε χθες ἀκόμη ἐν σπουδῇ τὰ ὄπλα, τοῦτο καὶ μόνον θέλων νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ λεγομένη Ἑλλάς δὲν εἶνε ἀκόμη ἡ Ἑλλάς. Ἀνέλαβε νὰ δείξῃ, ὅτι πρόγραμμα τῆς εἶνε τὸ πρόγραμμα τοῦ Ῥήγα, ἐλληνισμός ἐνιαῖος καὶ πλήρης, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ σημαία ὀφείλει νὰ θερμάνῃ πάντα τὰ ῥιγούντα ὑπὸ τὴν δουλείαν μέλη τοῦ ἐλληνικοῦ σώματος ἢ ἄλλως ὀφείλει νὰ εἶνε ἀπάντων ὁμοῦ τὸ κάλλιστον ἐντάφιον.

Ἀνέλαβεν ἀγῶνα ἄνισον καὶ ἡττήθη. Νὰ ἐπι-

φωνήσωμεν λοιπὸν εὐθὺς τὸ Οὐαί τοῖς ἡττημένοις; Μὴ σπεύσωμεν. Μὴ σκοτιζώμεθα ἐκ τῆς πρώτης παραζάλης τῆς ἡττης. Καθῆκον ἡμῶν εἶνε πρῶτον ν' ἀναμετρήσωμεν τὰ περὶ ἡμᾶς.

Καὶ δὴ ἐν τοῖς πρώτοις τελέσωμεν τὰ ὅσια καὶ νόμιμα πρὸς τοὺς ἐν τῷ ὑστάτῳ πολέμῳ πεσόντας. Εἶνε καὶ ἐκείνων τῶν νεκρῶν ἡμέρα ἡ 25 Μαρτίου. Ἐν τῇ πανηγυρικῇ ἐπετηρίδι τοῦ μεγάλου ἀγῶνος μὴ φοβηθῶμεν ὅτι μολυνόμεν τὴν δόξαν τῆς νίκης διὰ τῆς μνημοσύνου ἀναμνήσεως τῶν πεσόντων ἐν τοῖς πεδίοις τῆς ἡττης. Δὲν ὑπῆρξαν ὀλιγώτερον γενναῖοι διότι ὑπῆρξαν ἀτυχεῖς. Εἶνε οὕτως μάρτυρες. Ἐγέρθητε καὶ εὐλογήσατε τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἔστω ἐλαφρὰ ἡ γῆ ἣτις καλύπτει τὰ λείψανα ἡμῶν, μάρτυρες τῆς ἐλληνικῆς ιδέας, ἐνδοξοὶ νεκροὶ πολέμου ἀδόξου. Εἰς μνημόσυνον ἡμῶν ἃς ἐπαναλάβῃ ἡ ἐλληνικὴ πατὴρ ἐγγυμνοῦσα τοὺς στίχους οὓς περὶ τῶν ἐν Θερμοπύλοις θανόντων ἐποίησεν ἡ ἀθάνατος Μούσα τοῦ Σιμωνίδου.

Τῶν ἐν Θερμοπύλοις θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχῃ, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γάων δὲ μνάστις, ὁ δ' [οἷτος ἐπαινος
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρώς
οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.

Στρατιῶται τοῦ καθήκοντος, ἔστω εὐλογημένη ἡμῶν ἡ μνήμη.

Ἀλλὰ πῶς, ἐν τῇ ἱερῇ τεμένει τῶν Μουσῶν τελοῦντες τὸ μνημόσυνον τῶν χθесινῶν θυμάτων, νὰ μὴ ἐνθυμηθῶμεν ἰδίᾳ τοὺς νεκροὺς ἐκείνους, ὧς σεῖς νεαροὶ τῆς ἐπιστήμης λεύεται, συναδέλφους ἡμῶν, οἵτινες δὲν συνεορτάζουσιν σήμερον μετ' ἡμῶν ἐνταῦθα τοῦ γένους τὴν ἀνάστασιν, ἀλλ' ὧν περιίπτανται ἡμᾶς ἐνταῦθα αἰσκιαί, πεσόντων ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ιδέας ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος;

Ποῦ κεῖσθε λησμονημένοι, ἄγνωστοι. ἄταφοι ἴσως τῆς ποτνίας ταύτης τῶν γραμμάτων μητρὸς θαλεροὶ βλαστοί, τῆς πεφιλημένης Ἑλλάδος γενναῖα τέκνα, τῆς ἡττηθείσης πατρίδος μάρτυρες γόνοι, ὧν ἔρρευσεν μάτην τὸ αἷμα, ὧν ὁ ὀφθαλμὸς σθεννύμενος τὴν λισθίαν ὥραν ἐν τῷ πεδίῳ ἀγῶνος ἀνίσου δὲν προσεῖδε τὴν Νίκην μειδιῶσαν πρὸς τοὺς μελλοθανάτους; Ποῦ τῆς τουρκοπατηθείσης ἐλληνικῆς γῆς ἐσπάρησαν τὰ νεανικά ἡμῶν ὅσα νὰ τα ῥαντίσῃ μετὰ τὸ ἀδελφόν τῆς δάκρυ ἡ ὀμνυζὲς ἀκαδημαϊκὴ νεότης, νὰ τα θυμιάσῃ συγκεκινημένη ἡ ἡττημένη πατρίς; Τίνα εἶνε τὰ ὀνόματά σας, ὧς πολῦτιμοι νεκροί, νὰ τα ἐγγράψῃ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη ὡς τὰ ὀνόματα νέων Ἱεροκλητῶν; Προσέκει εἰς ὑμᾶς νὰ στηθῇ παρὰ τοὺς πολίτας τοῦ πανελληνίου τοῦτου πανδιδακτηρίου εὐσχημῶν στήλη, ὅπως τὰ ὀνόματα ἡμῶν καὶ ἡ ἐθελουσία ὑπομνησκάσῃ τοὺς ἐνταῦθα προσφοιτῶντας νεαροὺς τῆς ἐπιστήμης μύστας, ὅτι καὶ Θεολογία καὶ Φιλοσοφία καὶ Θέμις καὶ τῶν Ἀσκληπιδῶν ἡ ἱερὰ τέχνη εἶνε χάρις τῆς Πατρίδος, ἐκείνης δ' ἀτυχούσης καὶ πενοῦσης εἶνε καὶ αὐταὶ ὀρφαναί. Ἡ προτίμησις νὰ μείνητε ἀνώνυμοι ὡς οἱ Οἰθαῖοι ἐκείνοι οἱ τὸ πάλαι πεσόντες ἐν Χαίρειναις, ὧν τὸ πολυάνδριον οὐδὲν ἔφερεν ἐπίγραμμα, ἀπ' οὗ δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν νεαράν αὐτῶν τολμήν ἡ ἐκ τοῦ δαίμονος εὐτυχία;

Ἔστω εὐλογημένη ἡμῶν ἡ μνήμη, νεκροὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Πατρίδος πολῖται.

Ῥίψαντες δὲ φύλλα δάφνης νεότης ἐπὶ τὴν

Κατὰ τὴν συνειρήσιν τοῦ Σαββάτου προκρί-
νουν τὰ γίνῃ συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀπάντησιν
εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος τὸν λό-
γον ὁ κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης καὶ κατέρριψε
τὴν κυβερνητικὴν Ἀζήτην ἥτις ἐπὶ ἐν σχεδόν ἔτος
κυβέρνησιν τῆς χώρας ἄνευ βουλῆς παραβίασα-
ν καὶ αὐτὰς τὰς διατάξεις τῶν συνταγμάτων,
ὡς καλλίστα ᾔνουντο, καὶ διαλύσῃ τὴν βουλήν
πρὸ τοῦ παρελθόντος θέρους καὶ νὰ διαταχθῶ-
ν ἑνωριον ἐκλογὰς καὶ οὕτω νὰ παραβι-
θῶσιν αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι αἵτινες διε-
σκευάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀποφυγῆς
κατὰ τὸν ἀποφασισμὸν εἰς τὰς ὁποίας προεβίβον
ἐγγενέως καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ μέτρον ἐπιστροφῶντος,
ὡς λαῶν, ἐσκόπουν δὲ νὰ ἀναγκάσωσι τοὺς
υπερβάντας καὶ καλῶς τὴν χώραν ὅπως καὶ
τὴν σκέπτεται περὶ τῶν μεσῶν τὰ ὁποία εἰσὶν
ναγκαῖα. Ἀλλ' ἡ διαλύσις τῆς βουλῆς, ἐξακο-
υεῖται ὁ κ. Δηλιγιάννης, γενομένη τελευταίως, ἡ
παρὰ τῷ δυνάμει νὰ παραβιθῇ πρὸς τὴν
νατολίαν τῆς συνταγματικῆς ἡμέρας, ἐξετελέ-
σθη κατὰ τὸ πρῶτον ἐντελὸς ὑποτοκίον. Διότι μετὰ
τὴν ἐπισευμένην καὶ οπισμασμένην ἡλῆεν τῆς
νυνούδου κατὰ τὴν 23 τοῦ Μαρτίου, ἐπῆλθεν
ἡμέρα μέχρι τοῦ Νοεμβρίου, ὅταν αἱ διατάξεις
τῶν Συνταγμάτων ἀπῆλθον τὴν ἐμφάνισιν τῆς
βουλῆς, ἀπεβλήθη αὕτη διὰ τὸν διαταγματικὸν
τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἐπὶ τέλους ἐλακτύθη διὰ
αὐτὴν διαταγματικὴ τῆς διαλύσεως. Ἡ κυρία
ὁμηγορία μετ' ἐπισινεῖ ὅτι τὸ σχέδιον τῆς ἐ-
κλήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον, τὸν ὅποιον
ἐνστάζει ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν
ἐστὶν πληρωματὸς, ἥ, διὰ νὰ εἰπω φράσιν ὀλιγω-
ρον περὶ ἀποφασισμένην, περιέχει ἐνείκας τὰ μά-
ιστα ὥρας δὲν ἤμουν τοῦ τοιούτου χρώμα εἰς
τὴν ζωγραφικὰ τῶν χρωμάτων τῶν πράξεων,
ἡτινες ἐνησκήθησαν ὅπως καταδικασθῇ εἰς ἄρ-
νη τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ λάβω
ἐν λόγον. Δηλώθμεν κατὰ τὸ 1893 ἐννέα ὁ-
κλήτους μῆνας ἄνευ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγ-
κου, ἄνευ τῆς παρουσίας τῆς νομοθετικῆς ἐξου-
χας, ἐννοούμεν δὲ οἱ ὑπουργοί, τὰ ὅργανα

της εκτελεστικής εξουσίας. Καί μήπως ἐνομοθέτουν μόνον ὅταν ὑπῆρχεν ἀνυπερβλήτος ἀνάγκη, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ σώσωσι τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ὑπέροχα, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διατηρηθῶσι δικαιώματα τῆς Πολιτείας τὰ ὅποια εἶχον τεθῆ τάχα ἐν ἀμφιβολῇ; ἐνομοθέτουν ἀνευ ἀνάγκης, ἀλλὰ πρὸς θεραπείαν μικρῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ταπεινῶν συμφερόντων, ὡς εἰναι ὑπολάβει ὅτι ἐνήτησαν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐνέκειτο ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν, ἵνα μὴ εἶπω δικαίωμα, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταδοθῆ εἰς αὐτοὺς ἐκ κληρονομίας πατρικῆς.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὅστις συνέταξε τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον κ. Μπουφίδης λέγει ὅτι ἡ ἀπάντησις συντάχθη μετὰ πνεῦμα λεπτὸν, δὲν ἦτο δὲ ἀνάγκη νὰ συνταχθῇ ἐν ὁλαῖς ταῖς λεπτομερείαις. Κατὰ τὴν πεποιθήσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἀπάντησις περιλαμβάνει τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, τουτέστι τὴν ἐπικρίσιν τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἄλλας συζητήσεις ἡ βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου, ὅπως ἡ νέα Κυβέρνησις δυνήθῃ νὰ ὑποβάλῃ τὴν δέουσαν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίες κατόπιν ἐντόνων παραστάσεων τοῦ ἡμετέρου αὐτοῦ πρεσβευτοῦ κ. Μαυροκορδάτου κατὰ τῶν ἀνεκδιηγήτων δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας παρεμβαλλοῦσιν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ποιμένων καὶ γεωργῶν τῶν ἐχόντων τὰ κτήματα τῶν πέραν τῶν μεθωρίων, ἡ Πύλη διέταξε τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς τούτους τὴν ἐλευθέραν μεταβάσιν εἰς τὰ κτήματα καὶ ν' ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν νομὴν τῶν προβάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς Ἑλλήνας καὶ Ὀθωμανοὺς ποιμένας. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μεταβάσας ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, συνεχάρη τὸν κ. ὑπουργὸν διὰ τὴν ἀναρρῆσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Πιρὲττσε δὲ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ λόγῳ τῆς καταστάσεως τοῦ κατωτέρου κλήρου δὲν ἵσταται εἰς τὸ ὑψίστον ἐκεῖνο σημεῖον εἰς ὃ ἔπρεπε νὰ ἵσταται. Πιρὲττρησε καὶ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι αἱ χηραιοῦσαι ἐπισκοπικαὶ ἐδραὶ εἶνε καὶ αὐταὶ ἐν ἐκ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ παρακάλεσεν αὐτὸν ἵνα μὴ παραμελήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει λάβει ὑπ' ὄψιν τῆς καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταλάβωσι τὰς τοιαύτας ἐδρας. Ἐλήθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὸ ζήτημα τῶν Μοναστηριακῶν περιουσιῶν, αἵτινες, ἀπεριφρούρητοι μένισαι μέχρι τοῦδε, παρουσίαν πολλὰ τὰ ἐκτροπα. — Ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐξ ἐγνώμοσύνης πρὸς τὸν ἐν Ὁδησσῷ κ. Γρηγ. Μαρσλὴ ὅστις ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 150 χιλ. ὀρ. πρὸς ἐκδόσιν τῆς Μαρσλείου βιβλιοθήκης ἐξέδωκε ψήφισμα τιμητικὸν εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸ ὁποῖον ἐπὶ περγαμνῆς γεγραμμένον ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Μαρσλὴ. — Λέγεται ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς σκοπεῖ νὰ συγκαλέσῃ εἰς τοπικὴν σύνοδον πάντας τοὺς ἱεράρχας τοῦ Βασιλείου ἐν Ἀθήναις, ἵνα ὑποβλήσῃ εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν τὰ περὶ βελτιώσεως τοῦ κλήρου καὶ τὰ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν βουλὴν. — Ὁ νέος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνεκάλεσεν εἰς Ἀθήνας τοὺς ἐν Κων) πόλει πληρεξούσιους διὰ τὴν ἐλληνοτουρκικὴν συνθήκην. Ὁ κ. Στεφάνου ἀφίχθεις καὶ διαλεχθεὶς πρὸς δημοσιογράφον εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων τὴν ὁποίαν ἐζητήσαν οἱ τούρκοι ἦτο ἀναγκασία δι' αὐτοὺς ὅπως καὶ δι' ἡμᾶς πρὸ τινος καιροῦ ὅτε ἐλάβομεν τοιαύτην. Μετὰ τῶν τούρκων πληρεξουσίων συνεζητήσαμεν ἐν ἐκτάσει τὰ σχέδια καὶ ἐφάνη εἰς ποῖα σημεία ἐπέρχεται διαφωνία μεταξὺ ἡμῶν. Ἦδη οἱ τούρκοι θέλουν νὰ συντάξωσι ἐκθέσιν τῶν γενομένων διὰ νὰ συμβου-

λευθώσιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν καὶ λάβωσι τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, φρονῶ δὲ ὅτι εἶνε ἀναπόφευκτος ἡ μεσολαβήσις τῶν Δυνάμεων, διότι τὰ σημεία τῆς διαφωνίας εἶνε πολλὰ: οἱ τούρκοι πληρεξούσιοι εἰς πολλὰ ὑπεχώρησαν. Φαντασθῆτε ὅτι κατὰ τὴν ἐνδοξὴν τῶν διαπραγματεύσεων ἤρχινά μᾶς διαμφισβητοῦν καὶ αὐτὰ τὰ προνόμια, ἐνῶ, καθὼς γνωρίζετε, τὰ προνόμια (Iq capitulations) εἶνε ἐξησφαλισμένα διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν Μεγάλων Δυνάμεων». Κυρίως κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων συζητήσεις δὲν θὰ διεξαχθῶμεν διότι ἐξητάσαμεν τὰ θέματάς μας, ἀλλὰ οἱ τούρκοι πληρεξούσιοι θὰ δηλώσωσιν εἰς ποῖας ἐκ τῶν προτάσεων τοῦ ἡμετέρου σχεδίου ὑποχωρῶν καὶ εἰς ὁποίας ἀντιλέγουν. Τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ εὐρεθῶμεν ἐν διαφωνίᾳ θὰ ἀχθῶσιν ἐνώπιον τῆς εὐρωπαϊκῆς διαιτησίας πρὸς ἀνεκλήτον καὶ τελειωτικὴν λύσιν.

— Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναμένεται ὁ κ. Στρακιανάκης εἰς Χανία ὅπως ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως, ἐν τῶν μελῶν τῆς ὁποίας θὰ εἶε Ὀθωμανός.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλίας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς Ἑλασσῶνος ἐνδαικνύνται ἀπὸ τινος ληστρικῆς συμμορίας ἐμπορεύσασιν τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους. Τὰ τουρκικὰ ἀποσπασματα διαρκῶς περιέρχονται τὰ διαφόρα μέρη τοῦ διαμερίσματος τοῦτου πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν, οἵτινες μόλις στενωχωρηθῶσιν ἀπὸ τὴν καταδίωξιν ἀποσύρονται εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησεν εἰς Πρέβεζαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Συρράκον ὁ κ. Σωτήριος Γκορτζῆς φοιτητὴς τῆς φιλολογίας.

— Ὁ ἐκ Ζίτσης κ. Δημ. Γάγαλης ὑπόστας τὴν νόμιμον δοκιμασίαν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μετὰ τὸν ἐπιζήλον βαθμὸν λίαν καλῶς δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῶν φίλων καὶ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ. Συγχαίρομεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι ὅπως καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ σταδίᾳ εἰς ὃ ἄριστα κατηρτισμένος κατέρχεται εὐδοκίμησιν.

— Ἀφίκοντο ἐκ Παπίγκου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Θεσσαλονικίαν ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντίνου, Γεώργιος Ἀναστασίου, Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου καὶ ὁ Βασίλειος Δημητρίου.

— Ἀφίκοντο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Οὐσαντίσαν ὁ κ. Δημήτριος Οἰκονομίδης καὶ Ἀλέξανδρος Οἰκονομίδης. — Ἀφίκετο ἐκ Σεβίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσερβάριον ὁ Βασίλ. Ζινδρελῆς.

— Σφίγγομεν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Ἰω. Γατσπούλου ἐκ Μπογοντσικῆ τοῦ Πωγωνίου καὶ ἐξαδέλφου τοῦ ἐν Λαυρίῳ φίλου κ. Δημ. Γκάτσου, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸν θρίαμβον ὃν ἤρατο ἐν τῇ Πανεπιστημικῇ ὑπόστατι τὰς διδασκαλικὰς αὐτοῦ ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐξετάσει καὶ ἀριστέας. Εὐχόμεθα δὲ καὶ ἐν τῇ πρακτικῇ σταδίᾳ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουλτσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀδριανούπολιν ὁ κ. Θωμᾶς Δέλλας, καὶ εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Ξενοφῶν Νικολάου, ἐξ Ἄνω Σουδενῶν καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ρουμανίαν ὁ Θύμιος Λάμπρος, ἐκ Δοβῆς καὶ ἀνεχώρησεν μετὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Καραμπέτσης εἰς Εὐάνθη, ὁ κ. Χρόνης Γκολέτσης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρήτης ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν Κωνσταντίνος Παρτσάλης, ἐκ Ρουμανίας ὁ ἐκ Ζίτσης κ. Νικόλαος Γάγαλης, ἀνεχώρησαν εἰς Βουρμπάνην ὁ κ. Ἀλέξιος Καραγιάννης καὶ ὁ κ. Βασίλειος Ταβέλλος, εἰς Ἄνω Σουδενᾶ ὁ κ. Ἰωάννης Μπάτας καὶ ὁ κ. Λάζαρος Πατσουτῆς, ἐκ Προύσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σκαμνέλιον ὁ κύριος Γεώργιος Δοτσίρος. — Ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Σουδενᾶ ὁ κ. Βασίλειος Κοντούρης καὶ ὁ κ. Διομήδης Ἰακωβάκης, ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λισκοβέστιον ὁ κ. Ἰωάννης Μπλουμαρίδης, ἐκ Βουργαρίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἄνω Σουδενᾶ ὁ κ. Κωνσταντίνος Ζαφειρῆς, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Νεγᾶδες ὁ κ. Πύλος Κύρκος, ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Βεῖσσα ὁ κ. Ματθαῖος Βελλογιάννης, ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Σουδενᾶ ὁ κ. Γεώργιος Βούτσας καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Τζέβας.

— Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπάγιν ὁ κ. Γεώργιος Παιμυκίρης, ἐκ Δοβῆς καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Εὐάνθη ὁ κ. Ἀπόστολος Λιανής, ὁ κ. Γούλας Λύτος καὶ ὁ κ. Χρηστοδούλος Τζαλάς.

— Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δοβρὰν ὁ κ. Στέφανος Παππάζης, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Συρράκον ὁ κ. Εὐστράτιος Χολέβας, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτίσιαν ὁ κ. Ἰωάννης Βότσης, ἐκ Γρεβενίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ὁ κ. Χρήστος Τριῦλλας,

ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τῆς κυρίας τοῦ ὁ κ. Παναγιώτης Πριμυκῆρης.

— Ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὁ Εὐαγγελισμὸς ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν Μ. Γκράτζιος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σερρας ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Νικόλαος Γκράτζιος ἱατρός.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κόνιτσαν ὁ κ. Ἀθηνάσιος Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ κ. Χαράλαμπος Κοκουβέσης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Τσοπέλοβον ὁ φοιτητὴς κ. Σωτήριος Λάζος, ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τζοδῆλαν ὁ κ. Ἀναστάσιος Σούρης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μέσσοβον ὁ κ. Διαμάντης Προῦνης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Μανασῆ καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Λάζαρος Βαλέκας, Σταῦρος Πασχαλόπουλος, Γεώργιος Λάμπρου καὶ ὁ Ἰωάννης Κωνσταντίνου, ἀφίκετο ἐκ Σιγολοβῶ καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ρουμανίαν ὁ κ. Γεώργιος Παππαγιάννης καὶ ἡ ἀδελφὴ Λεωνίδας καὶ Χοιστακῆς Ράπτης.

— Ἀφίκοντο ἐξ Ἀλεξανδρείας μεταβαίνοντες εἰς Κορυττᾶν οἱ κ.κ. Ἰω. Δάρδας δικηγόρος καὶ Χ. Δάρδας.

Δ. Μπ. Ἀλεξανδρεῖα, ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Θ. Σ. Κ. καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν ἀμφοτέρους. — Γ. Β. Βουκορέστιον, ἐντολή σας ἐξετελέσθη ὅσο ἡμερολόγιον Δωδώνης ἀπεστάλησαν. — Α. Μιλ. Βουκορέστιον, ὅσο ἡμερολόγια Δωδώνης, ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. — Α. Ν. Τσ. Ρίμνικον, Σαρατ. ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Κ. Ἀν. καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Δημ. Γεν. Γκάρα Κλουτσεσάζα, — Σὰς ἀπεστείλαμεν τὸ ἡμερολόγιον. — Σ. Ν. Ξ. Κάρπον, ἐλήφθη διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἡ συνδρομή σας καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Α. Β. Π. Ἀλεξανδρεῖα, ἐλάβομεν συνδρομὴν ὡς καὶ ἡμερολογίου καὶ εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Ζ. Βουρλάτιον, σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομῆς. — Ἀλ. Ἰωσσ. Λογγουχισοῦ καὶ Κ. Δαρδ. Τίργοβιςτα, σὰς ἀποστέλλομεν σήμερον ἡμερολόγιον. — Ἀλ. Γ. Βουζαῖον, ὡσαύτως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Δρομολόγιον ἐξωτερικῶν γραμμῶν ἐκ Πειραιῶς.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

Τρίτην (Μεσημβρίαν) διὰ Χανιά Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

» (ὥρ. 3 μ.μ.) διὰ Κων) πόλεως καὶ Πύργον (Βουλγαρίας).

» (ὥρ. 7 μ.μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλονικίαν.

» (ὥρ. 7 μ.μ.) διὰ Πάτρας κ.τ.λ. καὶ Ἀγίους 40.

Τετάρτην (ὥρ. 8 μ.μ.) διὰ Κόρινθον κ.τ.λ. Πρέβεζαν, Σαλαῶραν.

Πέμπτην (ὥρ. 8 μ.μ.) διὰ Κόρινθον κ.τ.λ. Πρέβεζαν, Σαλαῶραν.

Παρασκευὴν (7 μ.μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλονικίαν.

Σάββατον (ὥρ. 8 π.μ.) διὰ Πάτρας Κέρκυραν καὶ Ἀγίους 40.

Ἀφίξεις ἐξ Ἀγίων 40 εἰς Πειραιᾶ.

Τρίτην πρωὶ καὶ Παρασκευὴν ἀπόγευμα.

ΣΗΜ. Οἱ Ἠπειρώται καὶ συμφέρον ἔχοντες νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἑταιρείαν ταύτην, ἀπὸ συνέσεως τὴν πατρίδα μας διὰ τῶν ἀτμοπλοικῶν γραμμῶν ἐξυπηρετούσων τακτικώτατα τὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἠπείρου μετὰ ὅλα τὰ μέρη, ὅπου οἱ Ἠπειρώται ταξιδεύουσι. Συμφέρον δὲ ἰδιαιτέρως μέγιστον ἔχοντες οἱ δι' Ἀγίους 40 ταξιδεύοντες καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἑταιρείαν ταύτην προθυμώτατα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἱατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16 Α γωνίᾳ αἰκίας τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδόμου.

8-9 π.μ. 2-3 12 μ.μ.

ΚΟΥΡΕΪΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καθιερωτὴς ἀπίστευτος πνευματικὴ ἡμερησίως τιμαὶ κατὰ γωνίας εἶνε τὰ μόνον συστατικὰ διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖον.